

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Digte 1908-1918. - 1918

Citation: Aakjær, Jeppe: "Digte 1908-1918. - 1918", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 184. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-idm139850574174912/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

O, LUK MIG IND —

Han:

O elskte Pige, sover du?
 O, sig, du vaager lidt endnu.
 for Elskov bandt min Haand og Hu,
 jeg vil saa gjerne ind, Glut.

O, luk mig ind blot een Nat,
 ja, een, een, een Nat,
 om end det nu er sen Nat,
 staa op, og luk mig ind, Glut.

Du hører Vintrens vaade Stød,
 Drivskyen kvaite Stjernens Glød,
 paa Vejens Grus jeg Foden brød,
 mod Natten giv mig Skjærm, Glut.

Glad gav jeg dog mig selv til Pris
 for Regnens Slag og Haglens Ris.
 hvis ej dit Hjertes Kuld og Is
 opvakte al min Ve, Glut.

O, luk mig ind blot een Nat,
 ja, een, een, een Nat;
 om end det nu er sen Nat,
 staa op, og luk mig ind, Glut.

Hun:

O, tal ej mer om Regn og Vind,
 haan, om du vil, mit kolde Sind,
 men gaa din Vej herfra, thi ind
 du kommer ej til mig, Gut.

Jeg siger dig det een Nat,
 blot een, een, een Nat,
 ej nu og rogen sen Nat
 af mig du lukkes ind, Gut.

Den Blæst, der gennem Natten gaar,
 den Hagl, som vejløs Vandrør slaar,
 er intet mod den Kvindes Kaar,
 der troed troles Mand, Gut.

Først som en fager Blomst at staa,
 saa trampes som et Ukrudsstraa —
 saa mangen Glut, hvis Kaar var smaa,
 drog ind til denne Lod, Gut.

I Gaar sad Fuglen glad og let
 og sang paa Jæg'rens Vindusbræt,
 i Dag den spræller i hans Næt,
 det var den Løn den fik, Gut!

Jeg siger dig da een Nat,
 blot een, een, een Nat:
 Ej nu — om nok saa sen Nat —
 af mig du lukkes ind, Gut."

1898.

VAR SKYLDEN MIN —

VAR Skylden min, var Skylden min
 at hendes Ømhed drog mig?
 Hun passede mig op ved Sti'n
 og hjem til sig hun tog mig.

Saa listig ledte hun mig ind,
 mens imod Støj hun vared:
 „Min ækle gamle Gnavepind
 er over Fjorden fareet.“